

VELES

Núm. 3 – 1a Avaluació

CURS 2020/21

Crònica d'un
temps
REMEI, una àvia ...

COMPROMIS SOCIAL:
S.P.A.MA. Safor

Contes del món
"La Santa Campaña"

Cuines del món
Cous-cous

**17 anys
caminant
junts**

*Entrevista
a Diana Morant,
Alcaldeessa de Gandia*

*"Sóc una persona
normal"*

Gisela

Dibuix: Gisela (2n ESO A)

El nostre personal

Editor

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ – IES VELES E VENTS

Director creatiu

PROJECTE INTERDISCIPLINAR – 2n ESO

Dibuixos i disseny

Gisela Bermejo Pérez (2n ESO A)

Simeon Georgiev Tselkov (2n ESO D)

Fotografia

IES VELES E VENTS

Gisela Bermejo Pérez (2n ESO A)

Maria Elisa Sánchez Romero (2n ESO C)

Equip de Redacció

Gisela Bermejo Pérez (2n ESO A)

Aitana Calabuig Almiñana (2n ESO A)

Ainhoa Sanchís Mengual (2n ESO A)

Lucia Escriba Villar (2n ESO B)

Lucia Gamarra De los Santos (2n ESO B)

Illyana Ivelinova Ilieva (2n ESO B)

Maria Elisa Sánchez Romero (2n ESO C)

Nhalia Martínez Barrionuevo (2m ESO C)

Mohamend Hicham Bensot (2n ESO D)

Simeon Georgiev Tsvetkov (2n ESO D)

Col·laboracions

Òscar Barber (2n ESO C)

Continguts

Entrevistes

- 1. *DIANA MORANT***
Alcaldessa de Gandia
pàg. 6

- 2. *REMEI***
Una àvia del Grau
pàg. 9

Reportatges

- 5. *17 ANYS CAMINANT JUNTS***
Història de “El Veles”
pàg. 16

Cuines del món

VOLUNTARIAT

- 3. *S.P.A.M.A SAFOR***
Protectora d'animals
pàg. 12
- 6. *CUS - CUS***
Marroc
pàg. 19

Històries

- 4. *LA SANTA COMPANYYA***
Galicia
pàg. 15

Acudits pàg. 20

Passatemps pàg. 21

DIANA MORANT.

Una dona alcaldessa per a una Gandia del segle XXI

Per Gisela, Aitana i Ainhoa (2n ESO A)

Reunits al despatx de l'Alcaldia, Diana Morant destaca el valor de la comunicació i la capacitat d'expressar el perquè de les decisions, tant en la comunicació pública com privada. Destaca la importància del periodisme i dels periodistes, la investigació com a recerca de la veritat i aquesta de la llibertat.

1. Com és ser una alcaldessa dona amb la igualtat de gènere d'avui en dia?

Sóc la persona més jove en ser alcaldessa i dona. Aquest fet fa pensar que la igualtat està millorant.

2. Eres feliç sent política?

Sóc molt feliç però continue sent una persona normal, i després està la figura de l'alcalde. Privilegiada però pesa la responsabilitat de prendre decisions que canvien la vida de les persones.

3. T'ha canviat la vida ser alcaldessa?

Sí, hi ha una persona, Diana Morant, que continua pensant que és una persona normal, i després està l'alcalde.

4. De què t'agradaria que et recorden quan acabes de ser alcaldessa?

M'agradaria que em recordaren com una persona que ha tingut la capacitat de prendre decisions en moments difícils per resoldre els problemes (l'incendi, situació econòmica, , pandèmia, família) Em serveix per saber

perquè serveixen els polítics. Prendre decisions que milloren.

5. A quina edat vas començar a interessar-te per la política?

Pel moviment del carrer. Espanya estava immersa en les manifestacions contra la participació en la guerra d'Irak, els atemptats d'ETA.... tot açò em va generar una consciència social per involucrar-me per canviar les coses.

La política es pot fer des de molts llocs, associacions, partits, etc...

D'aquella època recorda la reforma educativa, vagues, el lideratge de Zapatero, jo sóc una xiqueta de Zapatero.

«Una vegada vaig anar a una entrevista de treball i pel fet de ser dona i poder quedar-me prenyada no em van contractar»

6. Per ser dona t'exigeixen més cura en la forma de vestir?

Sí, i he vist com m'han criticat en events i xarxes socials

7. Has tingut algun problema de discriminació per ser dona?

Sí, molts, però tal vegada recorde amb més dolor, en una entrevista de treball que no em van contractar per ser dona.

La política d'eixa empresa era no contractar dones per la baixa maternal. No volien dones.

8. T'ha costat més ser reconeguda pel fet de ser dona?

Sím a les dones ens costa més pel simple fet de ser nostre gènere, en l'economia, el treball...

Zapatero va estar a l'acte i ell pensa que la causa de les dones és l'assignatura pendent en aquest país i afecta a tot. Patim discriminació

9. Quines coses t'agradaria fer i no pots fer per ser alcaldessa?

Jo sóc una persona normal que vol una vida normal. La millor manera de respondre a la ciutadania és ser una persona normal. No ha d'haver res que no pugues fer pel fet de ser alcaldessa

10. Et sent capaç de millorar la vida dels teus conciutadans?

Amb eixa aspiració entren les persones en política, com a un instrument de transformació de la societat, del poble.

Les persones que ens involucrem en política volem el millor pels nostres pobles.

Jo estic en política convençuda de poder contribuir a millorar les vides de les persones.

13. Si no fores política on t'agradaria estar?

No sóc política. Ara em dedique a la política. Sóc enginyera d telecomunicacions i quan deixe la política voldria dedicar-me a la meua professió

11. Quan de temps li dediques a preparar un discurs

Els discursos han de tindre una part fonamental i és que et cregues el que dius. Has de treure de dins de tu el que vols expressar. No has d'improvisar, ni inventar, sinó comunicar. Els discursos són una oportunitat d'aprenentatge.

12. Tens alguna assessora d'imatge que et diga com has de vestir?

No, ja m'agradaria

14. Què és el que desitges per a Gandia?

Que totes les persones que decidisquen viure a Gandia i fer de Gandia la seua ciutat troben el ella totes les oportunitats vitals, socials, individuals que busquen.

Que Gandia siga una ciutat feliç, inclusiva, amable, respectuosa amb el medi ambient, amb oportunitats laborals, educatives

CRÒNICA D'UN TEMPS

REMEI

Una àvia del Grau

Òscar Barber (2n ESO C)
(Col·laboració externa)

Em dic Òscar i vaig a fer una entrevista a Remei, una dona de huitanta –cinc anys que va nèixer el 1935, Li preguntaré per la seu avida, Ella em diu que hi ha coses de les que no se'n recorda

Quan tenies la meua edat, quines coses feies?

Anava a l'escola i després treballava al camp amb mon pare. Vaig començar a treballar als nou anys.

Fins a quina edat vas anar a l'escola?

Fins els catorze anys. Després vaig treballar a un magatzem de fruita, fins als vint-i-un anys, Quan em vaig casar vaig deixar de treballar fora de casa.

Què feies els dies de festa quan eres menuda?

Primer anar a missa, com tot el mon, i després jugar un poc al carrer. També el dinar era una poquet millor els dies de festa

Quan eres xicoteta, en tenies de joguines?

Tenia una nineta de festa, amb això jugava, i ho recorde amb molt d'enyor. Els meues germans majors també treballaven els dies de festa.

Teníeu electrodomèstics a casa?

No en teníem cap, ni rentaplats, ni televisió, ni llum elèctrica. Teníem unes llampares d'oli que les féiem servir a les habitacions quan era fosc.

L'única màquina que hi havia era la de cosir roba. MA mare la feia servir per fer-nos roba a tota la família. Era una màquina amb un pedal que funcionava donant-li impuls amb els peus.

Com es distríeu a casa?

Teníem una ràdio gran, i per la vesprada, sempre sentíem les cançons i les notícies. Estava al menjador i tots l'escoltàvem mentre ma mare cosia la roba.

Teníeu molts diners?

Teníem els justos per comprar el que ens faltava, collíem la fruita i la verdura del camp. Ma mare anava al mercat de tant en tant i comprava un poc de carn i de peix, però no tant com ara. Abans, s'aprofitava tot, el menut ho heretava del major.

Moltes gràcies Remei. Ha sigut vosté molt generosa contestant a les meues preguntes i hi he après molt.

*Qui t'ha mirat i des de quin dels angles
has aturat el temps i l'esperança?
Qui ens ha mirat i des de quan les ombres
Han contemplat els panys secrets de l'ànima?*

*Tu tampoc saps en quin d'aquells moments
es va truncar la quietud del dia
i amb tu aprenguérem de la llum tan fràgil,
tan reduïda, cansada, en alerta.*

*Sempre en espera de l'avís de vidre,
presagi obert d'un present en perill,
ens va sobtar la sequedat dels ulls
quan, saps?, encara, mare, no ens calia.*

*Seguim a cegues el traç dels senyals
des d'on volem únicament entendre
qui et va mirar quan tampoc et calia
i ens va apropar cap al mateix destí,*

TERESA PASQUAL
(Vertical. 2019)

VOLUNTARIAT

S.P.A.M.A SAFOR

Protectora d'animals

Per Maria Sánchez i Nhalia (2n ESO C)

Fa un dia solejat. Se sent moviment de gent i gossos des de fora. Cridem al timbre. Entrem....

Quants anys fa que està la protectora?

Al voltant de 25 o 30 anys. Quan va obrir estava a la marjal, després vam passar a Terrateig i finalment ens van traslladar ací per falta de permisos a Terrateig.

Quants animals hi ha?

En aquest moment a la protectora tenim 78 gossos i més de 300 gats.

Quin és el procés per a que un animal entre ací?

Tenim un conveni amb l'Ajuntament. És la Policia local la que ens notifica per recollir els animals o els porta ella directament.

Si em trobe un animal pel carrer el puc portar jo o ho ha de fer la policia?

Si trobes un gos no pots portar-lo directament a la protectora. Cal cridar primer a l'Ajuntament perquè ells primer comproven que no tinga propietari i després criden la protectora si fa falta per recollir-lo.

Quina és la capacitat màxima d'animals que tenen les instal·lacions?

Aquestes instal·lacions tenen una capacitat màxima de 500 animals

Quan de temps està un animal en les instal·lacions?

Si l'animal no és adoptat, pot estar ací tota la vida.

És gratuït adoptar un animal?

Per adoptar un animal cal pagar les vacunes, el xip i en cas de ser femella, l'esterilització, a fi d'evitar malalties i la cria, també per millorar la convivència.

De què s'alimenten els animals?

Els animals mengen penso sec i, de vegades, es barreja amb menjar humit. També admetem donacions de menjar.

Estan ben atesos els animals?

Ací els animals estan molt ben atesos, tenen menjar, un lloc per dormir i voluntaris i veterinaris que s'ocupen i estan amb ells, però estarien millor a una casa.

Què passa quan els animals duen molt de temps a la protectora?

No passa res, si ningú els adopta estan ací tota la seua vida. En aquesta protectora no es mata cap animal.

Quina és la mitjana d'edat dels animals que sol adoptar a gent?

En aquesta protectora hi ha animals de totes les edats. Són gossos i gats abandonats. La gent sol adoptar cadells. Si té 2 p 3 anys és més fàcil, si són grans és molt més difícil. Aquests darrers temps estem enviant molts animals per a ser adoptats a Alemanya i altres països d'Europa.

Per adoptar un animal, la persona que manifesta la seua voluntat d'adoptar ha de passar un qüestionari i una avaluació prèvia. Un voluntari va a veure si pot adoptar o no, les condicions de vida en què estarà l'animal, etc..., perquè segons els resultats la protectora pot negar una adopció encara que no és el més comú,

Els animals estan tot el dia en una gàbia? Per quina raó??

Sí, sempre estan dins d'una gàbia d'aquesta manera evitem baralles, malalties, etc... Només ixen de les gàbies quan ve un voluntari per treure'ls a passejar.

Hi ha veterinaris per atendre els animals?

Sí, Hi ha auxiliars tot el dia i una veterinària per la vesprada.

Quines necessitats teniu?

Necessitem diners per a manteniment, menjar, medicaments, voluntaris per treure els gossos a passejar....

Què passarà amb els gats que han entrat recentment?

Els cuidem i intentarem que els adopten.

Qui pot ser voluntari?

Tenim voluntaris de totes les edats, i sorprenentment persones molt joves. Qualsevol persona pot ser voluntari només ha de tindre més de 16 anys, i estimar els animals.

Els voluntaris cobren?

No. La tasca que fan els voluntaris és totalment gratuïta i altruista.

Dibuix: Simeón (2n ESO D)

LA SANTA COMPANYA

Una llegenda Gallega

Simeón Georgiev (2n ESO A)

“La Santa Companya” és una llegenda d’origen Gallec. Conta que un grup de persones molt estranyes es reuneixen en L’obscuritat del bosc i fan una processó. Aquestes persones són molt misterioses, de fet no es consideren com persones, sinó com esperits que vaguen en fila amb un mortal sostenint la gran creu. No fan cap soroll, hi ha silenci total, però sí hi ha un soroll de una campana al llarg del pas. Aquests “esperit” s’apareixen en les nits de Sant Joan o en la dels Tots Sants. Sí alguna vegada et trobes a aquests esperits, tens dos opcions. Una, pots tombar-te a terra o en els creus hi han columnes amb creus, i ahí pots arrimar-te a tocar la columna o pujar a ella

s'acaba en les costes Gallegues. Però obscures llegendes segueixen poblant Galícia. En ella destaca la Santa Compañia. Els primers testimonis que han vist la Santa Compañia, va ser en el segle setze. Un grup d'ànimes en pena van vagant en fila per l'obscuritat i el silenci del bosc amb un soroll d'una campana i una boira amb un fred espantós.

Existeix un lloc místic i tenebrós en Espanya, repletes d'obscures llegendes i fets paranormals. Parlem de Finisterre, en l'antiguitat, es creia que el mon acabava allí i més allà només existia el "Mare Tenebrosum" ple de monstres. Els celtes creien que les ànimes dels morts vagaven de Finisterre fins a Saint Main, la nostra festa de tots els Sants. Ara el món ha evolucionat i ja no

La Compañia és la reunió d'ànimes del Purgatori per a una finalitat determinada. A les dotze de la nit s'alcen els difunts, surten en processó per la porta principal, una persona viva hi va al davant amb la creu i el calder d'aigua beneïda, i no pot, sota cap pretext, girar el cap. Cada difunt du una llum que no es veu, però es percep clarament l'olor de la cera que crema. La comitiva tampoc no es veu, però es percep l'airet que produeix el seu pas. El desgraciat director només pot dispensar-se d'aquesta tan tèntrica comesa trobant a una altra persona i entregant-li la creu i el calder, abans que faci un cercle al terra, amb el que queda lliure de dirigir la Compañia.

REPORTATGE

EL VELES: 17 ANYS CAMINANT JUNTS

Origen de l'IES Veles e Vents

Lucia Gamarra i Lucia Escrivà (2n ESO B)

L'any 2002 es va començar a construir l'institut IES VELES E VENTS, que molts coneixem com a Veles. Al llarg d'aquests anys a anat avançant molt fins ara.

lluny. Aleshores, es va començar a pensar i fer plànols a l'any 1997/1998.

ORGENS DE L'INSTITUT

Primerament, l'institut va ser una secció del IES Tirant lo Blanc, que es creà a l'any 1999. La secció no es trobava junt a l'institut, sinó que les cofaries de pescadors van cedir uns locals que hi ha al port per a que s'estudiaria allí.

2001/2002 , dos anys abans d'obrir, es va fer en barracons, al costat de la piscina, però, un acte vandàlic va ser la conseqüència del trasllat a l'institut que s'estava construint. L'any 2003 es va acabar

LA IDEA

La idea de construir un nou institut al Grau de Gandia va sorgir de fa molt de temps, per les famílies i el col·legi JOAN XXIII del Grau. Com que els alumnes havien d'anar a l'institut molt menuts i al Tirant lo Blanc, que anaven molts amb autobús per la distància, van decidir que no fora tant

una part, que es on es troben els despatxos i la biblioteca. El curs 2003/2004 es comença a donar classe en l'edifici en obres. Fins que es crearen les aules, l'altra part era per a ús del centre.

L'institut es va inaugurar el dia, 18 de gener de l'any, 2005. Els encarregats van ser el conseller d'educació, Don Alejandro Font de Mora Turrón i l'alcalde en aquell any, el senyor José Manuel Orengo Pastor.

NOUS PROJECTES

Un dels nous projectes de l'institut es basa en fer 6 aules més: posaran un segon pis als banys del gimnàs i llevaran un tros de l'àgora per fer uns vestuaris al costat del gimnàs.

ALUMNAT I EDUCADORS

El Veles està format per els directors:

- Don Mariano Álvarez García (començament-2012).
- Dona Amparo Plaza (2012-2013).
- Don Josep Antoni Fornit Carnet (2013-ara).

Els 1037 alumnes matriculats i els 120 professors.

Abans havien sobre uns 400 alumnes.

EDUCACIÓ AL VELES

A demés de l'ESO i Batxillerat hi ha un programa de qualificació professional bàsica de perruqueria, en FP, dos graus mitjans:

- 1- Atenció a persones en situació de dependència.
- 2- Vídeo disc-joquei i so.

I de grau superior:

- 1- Educació infantil.
- 2- Animació sociocultural i turística.
- 3- Integració social.
- 4- Il·luminació, captació i tractament digital de la imatge.
- 5- So per a audiovisuals i espectacles.
- 6- Animacions 3D, jocs i entorns interactius.

El model educatiu és inclusiu i està basat en l'educació inclusiva que li dóna molta importància al tema de les interaccions,

VALORACIÓ FINAL

El institut compleix totes els objectius pel qual es va decidir crear, de fet els a superat perquè no s'esperava que l'institut s'omplira tant d'alumnat (per això s'està fent un nou aulari).

El institut està totalment integrat al seu entorn i a demés compromès en aquest entorn, s'han fet moltes activitats que, generalment, han sigut col·laboracions en projectes d'aprenentatge-servei. Aquestes activitats són projectes d'intervencions, col·laboracions, projectes sobre la marjal i d'iniciació de la biblioteca del Grau.

per això treballem en grups interactius, heterogenis, fem tertúlies literàries dialògiques, tenim la biblioteca tutoritzada,...; buscant que n'hi haja treball grupal i col·laboratiu. El que s'aconsegueix amb aquest model educatiu es aconseguir un augment del resultat acadèmic de l'alumnat i, sobretot, una millora de la convivència. També es busca que els alumnes tinguin altres expectatives.

Cuines del món

COUS-COUS

Marroc

Mahamed (2n ESO D)

El cuscús se sol menjar una vegada a la setmana. De normal solen ser el diumenge. El cuscús és un plat molt típic musulmà des de fa molt de temps i ha anat passant de generació en generació fins avui en dia. Jo el vaig aprendre de la meua mare, la meua mare de la meua àvia i la meua àvia de la meua besàvia . Es menja tot l'any. Els musulmans el mengem per tradició com en la meua família tots els diumenges. Aquesta és la recepta de ma mare:

INGREDIENTS:

- Carn (1kg)
- Ceba (1)
- Cigrons (1got)
- Oi (3 cullerades)
- Pebre negre (una cullera menuda)
- Sal (al teu gust)
- Safanòries (5)
- Carabasseta (1)
- Carabassa roja (1 tros)
- Cuscús

PROCÉS:

Agafem 1 kg de carn , 1 ceba , un got de cigrons , tres cullerades grans d'oli, sal , una cullerada menuda de pebre negre, una cullerada menuda de canella, poses 5 safanòries tallades a trossets dins d'una cassola i la plenes d'aigua fins que tapen tots els ingredients i quan comence a pitar contes 10 minuts . Agafes la carn i la poses a banella . Poses una carabasseta i un tros de carabassa roja, agafes el cuscús, el banyes i el deixes secar. Quan se seque el poses dins d'una cassola repassada amb oli per dins, i quan s'evapore l'aigua que hi ha en el cuscús fes el mateix amb l'altra part del cuscús. Quan les verdures comencen a bullir l'apagues i el poses amb el seu bru.

Un animal herbívor

O

—Aviat faré noranta anys.

1

—Quants anys tens?

ZE ZE ZE ZE ZE ZE ZE

3

4

Completa la graella amb les paraules de la llista, que fan referència al món urbà.

4 LLETRES:

Parc

5 LLETRES:

Barri

Plaça

Ronda

6 LLETRES:

Carrer

Rambla

Xamfrà

7 LLETRES:

Autovia

Carreró

Passeig

Polígon

8 LLETRES:

Avinguda

Bulevard

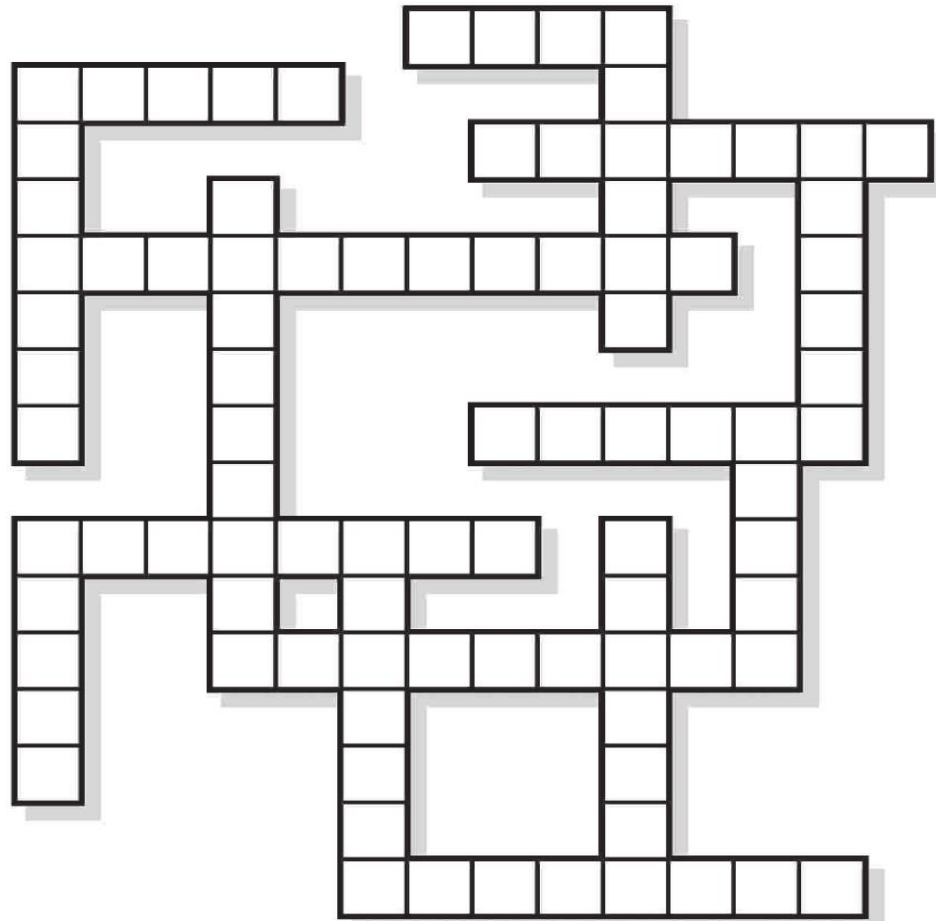
9 LLETRES:

Autopista

Carretera

11 LLETRES:

Illa de cases

MERCURI

VENUS

la TERRA

MART

JÚPITER

SATURN

URÀ

NEPTÚ

PLUTÓ

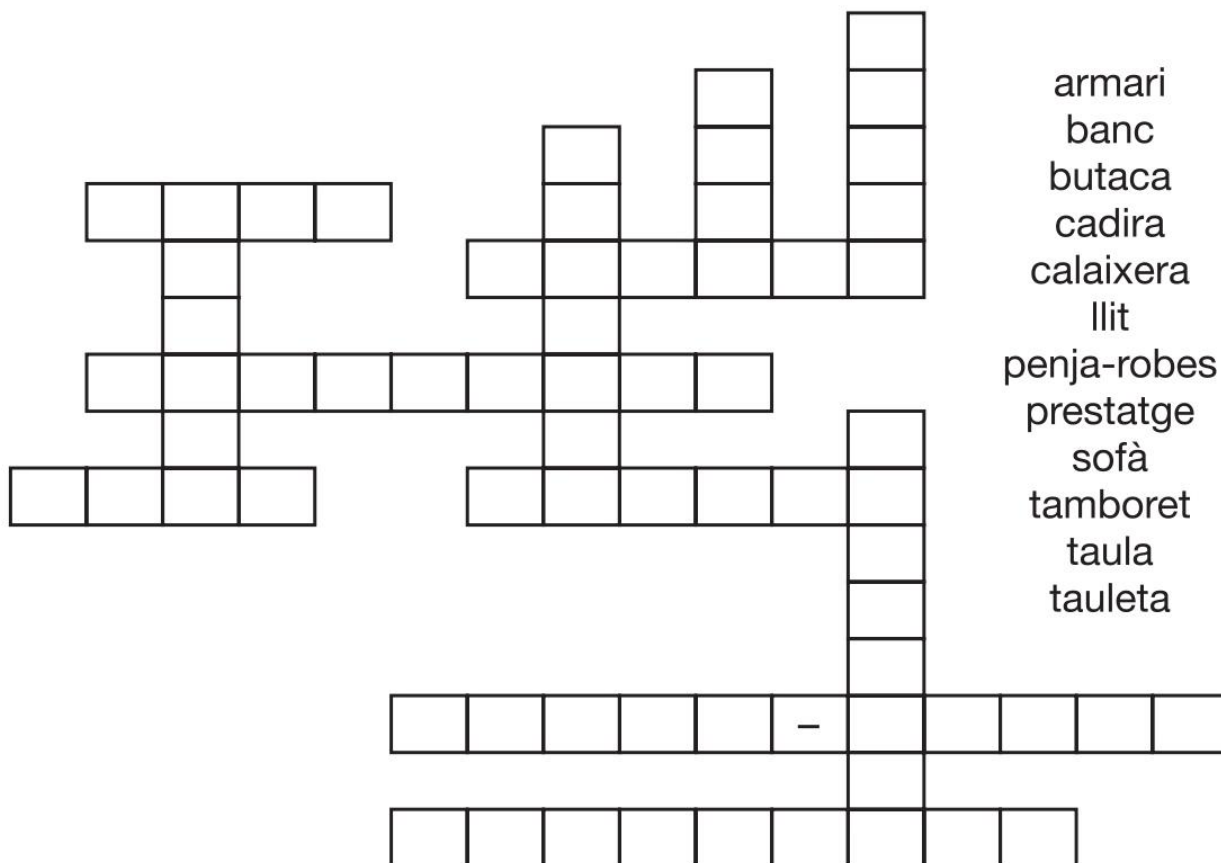

Cerqueu els
noms de tots
els planetes del nostre
sistema solar i aquests
altres cossos estel·lars:
SATÈL·LITS, ASTEROIDES,
COMETES, METEORITS i el SOL.

O	W	R	T	X	L	K	O	S	H	D	S		
A	R	X	V	E	N	U	S	T	S	U	A	D	
R	S	L	Z	F	I	Y	I	E	W	T	F	T	
G	R	I	A	O	C	D	R	T	B	U	S	O	L
X	E	O	T	T	K	O	E	U	R	X	D	E	J
U	T	U	W	A	E	M	M	N	H	V	J	P	U
S	L	P	G	T	O	L	N	E	Q	O	K	F	P
P	V	X	E	C	B	F	L	E	R	L	V	D	I
I	C	M	V	E	D	M	U	I	P	C	Q	R	T
C	Q	Z	R	A	O	J	R	T	T	U	R	E	
C	B	Y	R	M	S	J	R	A	S	U	R	R	
G	T	K	Y	A	Q	J	P	E	T	C	I		
A	S	T	E	R	O	I	D	E	S	E			
G	F	I	R	L	S	O							

Paraules creuades

Completa la graella amb les paraules de la llista, que fan referència al mobiliari de l'habitatge.

O B O E G W M T E T M V K U F T D H Y N
 F L A U T A R B R X P A I I L A U D C X
 P G T P F O O Y Q R T V B O I E G B G S
 H V A V M L A B M E C I V A L C P O A R
 I N L P T Y W R N J W A C G B I H J T O
 O J A P I S C R P K O L N E L O O A L P
 R W X Q M I O B C A A A O B M O B I B P
 R A P B B C X R Z R I Q O X L Z G T U L
 O H I A A H G A I R Q P L A T E R E T S
 X B A S L B W N T L Y F D Y G B F P L C
 P U N F A J E E V I O L O N C E L P V R
 P M O D A T E P M O R T B O H F U E A A

